

قابیلی تۆبه نه کار

په یدابوون ۴

له دوایین وانهماندا دهرباره یی به کهم دوو کورپی ئادهم و حهوا فیرووین، هابیل و قابیل. زانیمان چۆن ههریه که له وان ویستیان خودا بپهرستن و قوربانیه کی پیشکهش بکهن. قابیل هه ندیک له بهروبومی زهوی که کیلابووی پیشکهش به خودا کرد. به لام هابیل بهرخیکی بی عهیبی وه که قوربان یی خودا سه ربپی که گونا ه داپۆشی. و نووسراوی پیروژ پاده گه ینی: **جا هابیل و پیشکهشکراوه که یی جیی په زامه نندی خوداوه ند بوو. به لام قابیل و پیشکهشکراوه که یی جیی په زامه نندی خوداوه ند نه بوو.** ئه گه ر باوه رت به خودا هه یه، ئه وه باوه رت به ووشه ی دینی و به گوین ده که ی. ئه گه ر باوه ر نه هینی به وه ی که خودا ده یفه ره وی، مانای ئه وه یه که تۆ خودی خودا په ت ده که یه وه.

باشه بۆچی خودا هابیلی قبول کرد به لام قابیلی قبول نه کرد؟ له بهر ئه وه ی رِیگای پاست و دروستی خودا داوای قوربان یی خوینی ده کرد. خودا هابیلی وه که پاست و دروست دانا له بهر ئه وه ی ئه و باوه رپی به ووشه ی خودا هینا و ئه و قوربانیه ی هینا که خودا داوای کرد. سه باره ت به قابیل، ئه و هه ولی دا که له رِیگای هه ولی خو یه وه له خودا نزیک بیته وه، له بهر ئه وه ش خودا ئه وی قبول نه کرد.

بۆ ئه م وانه که نیازمان وایه دیراسه تمان سه باره ت به هابیل و قابیل ته واو بکه یین. ئایا ده زانی چی پووی دا له پاش ئه وه ی خودا قوربانیه که ی قابیلی په ت کرده وه؟ له سپاره ی په یدابوون، به شی چواره م، ئایه تی پینجه م، نووسراوی پیروژ ده فه رموی: **جا قابیل زۆر تووره بوو و پووی خۆی گرژ کرد. (په یدابوون ۴: ۵)** بۆچی قابیل توپه بوو؟ تی گه یشتنی ئه وه زه حمه ت نییه. هه ر بۆ پوون کردنه وه، ئه گه ر من شتیکی خراب بکه م و یه کیک پیم بلیت، (تۆ شتیکی هه له ت کرد! په فتارت بگۆره و شتی باش بکه!) ده بی په فتارم چۆن بیت به رامبه ر ئه و که سه ی که سه رزه نشتمی کرد؟ یان ده بیت به بی لووت به رزی ووشه کانی وه رگرم و په فتاره کانم بگۆرم یان توپه ده بم له گه لی و به رده وام ده بم له هه له که م.

خودا قابیلی سه رزه نشت کرد بۆ ئه وه ی بزانی ت که ئه و ئیشانه ی ئه نجامی دا، که وه که قوربان یی پیشکه شی کرد، هه یج به های نه بوو له به رامبه ر خودا. خودا ویستی قابیل تۆبه بکات و بهرخیکی بی عه یب بکات به قوربان یی، هه ر وه که هابیل. خودا ویستی رِیگای پاست به قابیل نیشان بدات، رِیگای لی خوش بوون. به لام قابیل، به سه ره رزی خو ی، دانی به گونا هبار ی خو ی نه نا به رامبه ر خودا. له باتی ئه وه، توپه و دلته نگ بوو.

له بهر ئه وه، خوداوه ند به قابیلی فه رموو: **(بۆ تووره بوویت و پووی خۆت گرژ کردوو؟ ئایا ئه گه ر ئه وه ی چاکه ئه نجامی بده ی، په سه ند ناکریت؟ خۆ ئه گه ر ئه وه ی چاکه ئه نجامی نه ده یته ئه وا گونا ه له بهر ده رگا خۆی مات کردوو و ئاره زووت ده کات، به لام تۆ ده ییت به سه ریدا زال بیت. (په یدابوون ۴: ۶، ۷)** بۆچی خودا به م شیوه یه پرسباری له قابیل کرد؟ پرسباری لی کرد له بهر ئه وه ی نه ده ویست قابیل بفه وتی. خودا ویستی قابیل تۆبه بکات له گونا هه کانی و به داوی رِیگای پاست بکه وی. خودا قابیلی ئاگادار ده کرده وه سه باره ت به دوژمنیکی سامناک، که هه ره شه ی به فه وتانی ئه و و نه ته وه که ی ده کرد. ئه و دوژمنه ش پیی ده وتی گونا ه!

باشه گونا ه چییه؟ گونا ه کیشه ی جیهانه. خرابترین دوژمنانه. گونا ه وه که ماره، پره له زه هری کوشنده. وه که پشکو یه کی ئاگری بچوکه که ده توانی دارستانیکی گه وره بسوتینی. گونا ه مه شخه لیکه که شه یتان جیهانی پیی ده سوتینی! ووشه ی خودا ده فه رموی، **بۆیه ئه وه ی بزانی ت چاکه بکات و نه یکات، گونا ه ده کات. (یاقوب ۴: ۱۷)** چونکه گونا ه سه ره پچییه.... ئه وه ی گونا ه بکات له ئیبلیس، چونکه ئیبلیس له سه ره تاوه گونا ه ی کرده وه. **(۱ یوحنا ۳: ۴، ۸)** گونا ه ئه و هیزه یه که له ناو ئه ندامه کانی له شمان ده جولیته وه و شه ر ده کات دژ به وه ی پاست و چاکه. هه رچی له گه ل ئیراده ی خودا نه گونجی گونا هه. گونا ه په تی ده کاته وه که باوه ر و پابه ند بیت به ووشه ی خودا. گونا ه مانای ئه وه یه به که یفی خۆم بکه م. **(ته ماشای ئیشایا ۵۳: ۶ بکه)**

کۆتایی ئه وانه چیه که به که یفی خۆیان ده که ن و په تی ده که نه وه باوه ر به خودا بیئن و به گوئی نه که ن؟ نووسراوه پیروژه کان ده فهرموئ: **ئه وانه به له ناوچوونی تاهه تایی سزا ده درین، دوور له ئاماده گی خوداوه ند و شکۆی توانایه که ی.** (۲ ته سالۆنیک ی ۱: ۹) ئه وانه ی به دای رېځگای پزگار بوون ده که ون که خودا فه رمانی پی داوه ژیا نی تاهه تاییان پیشکه ش ده کریت. به لām ئه وانه ی دلای خۆیان په ق ده که ن به رامبه ر به راستی پووبه پووی توپه بوون و دادوهری خودا ده بنه وه. به لām، نووسراوه پیروژه کان ده فهرموئ: که خودا **نایه ویت کهس له ناو بچیت، به لکو هه موو بۆ تۆبه کردن بیئن.** (۲ په ترۆس ۳: ۹) خودا نه یویست قابیل له ناو گونا هه که ی بغه وتی. ئه وه ی بۆ قابیلی ویست تۆبه کردن بوو و واز بیئی له رېځگای ناراستو دروستی که هه لیبژاردبوو، و رېځگای راستو دروستی هه لیبژی ری.

هه ر وه که له وانه ی رابردوودا زانیمان، په روه ردگار خودا پلانیک ی بۆ گونا هه باران ئاشکرا کردبوو که بتوانن بکرین به راستو دروست به رامبه ر خودا. هابیل باوه ری به پلانه که ی خودا هیئا و به رخیک ی بی عیب سه رب ری وه که قوربانی که گونا هه داپۆشی له پینا و خودا. هابیل باوه ری به قسه ی خودا هیئا: **کرلی گونا هه مردنه و لیخۆشبوونی گونا هه ی بی خوین رشتن ناییت!** (پۆما ۶: ۲۳ و عیبرانیه کان ۹: ۲۲) له بهر خوینه پزاهه که ی به رخه که، هابیل بوو به خاوه ن ویژاندنیک ی پاک به رامبه ر خودا. هابیل ده یزانی که گونا هه باریک ی تاوانباره و شایه نی سزای خودایه، به لām ئه وه شی ده زانی که به رخیک ی بی تاوانی پیشکه ش کرد هه ر وه که خودا داوای کردوه. ئه و به رخه ی که هابیل کردیه قوربانی هیما ییک بوو بۆ ئه و پزگاری ده ره ی که ده هاته جیهانه وه بۆ ئه وه ی ژیا نی خۆی ببه خشی وه که قوربانییک که قه ردی گونا هه ی مرۆف تاهه تا ره ش بکاته وه. سه باره ت به قابیلیش، ئه وای نیشان ده دا که باوه ری به خودا هیئا وه، به لām کرداره کانی ئه و شته یان په ت ده کرده وه. قابیل ته نها به دم ریژی (واتا ته کریمی) خودای ده کرد، به لām دلای زۆر دوور بوو لی. خوینی به رخیک داواکاری خودا بوو، به لām قابیل کرداری دهستی خۆی پیشه که ش به خودا کرد. په رستنی قابیل به ته وای مایه پوچ بوو به رامبه ر به خودا، له بهر ئه وه ی رېځگای خودای قبول نه کرد.

با ئیستا ئایه تی پاش ئه وه بخوینینه وه بۆ ئه وه ی بزانی قابیل چی کرد له پاش ئه وه ی خودا سه رزه نشتی کرد له بهر قوربانییه بی نرخه که ی. نووسراوی پیروژه ده فهرموئ، **جا قابیل به هابیلی برای وت: (با بۆ کیلگه که برۆین.) واش پرویدا کاتیک هه ردووکیان له کیلگه بوون، قابیل په لاماری هابیلی برای دا و کوشتی.)** (په یدابوون ۴: ۸) قابیل چی کرد؟ تۆبه ی کرد؟ ئایا باوه ری به خودا هیئا و خوینی به رخیک ی کرده قوربانی بۆ گونا هه؟ نه خیر! قابیل گونا هه ی کرده سه ر گونا هه هیرش بردنه سه ر و کوشتنی هابیلی برای.

زۆر سهیره! قابیل، ئه وه ی که په تی کرده وه خوینی به رخیک برژینی تاوه کو خودا له گونا هه کانی خۆش بیئت، ئیستا خوینی برا راستو دروسته که ی پزاند! کی بیرۆکه ی کوشتنی برا که ی له میشکی قابیل چه سپاند؟ قابیل گوئی له کی ده گرد؟ قابیل گوئی له شه یتان ده گرد. نووسراوه پیروژه کان ده فهرموئ که قابیل برا که ی کوشت له بهر ئه وه ی قابیل **سه ر به خراپه کار بوو.** (۱ یۆحه نا ۳: ۱۲) تائیستا زانیمان خودا چۆن رایگه یاندوه که دوو جوړ یا خود گروپ خه لک دبیت له جیهاندا، خه لکی خودا و خه لکی شه یتان. هابیل هی خودا بوو له بهر ئه وه ی بای ئه وه نده باوه ری به وشه ی خودا هه بوو که به گوئی بکات. قابیلیش هی شه یتان بوو له بهر ئه وه ی باوه ری به وشه ی خودا نه هیئا.

با ئیستاش بخوینینه وه له وه ی خودا به قابیلی ووت له پاش ئه وه ی برا بچو وکه که ی کوشت: **خوداوه ند به قابیلی فه رمووی: (کوا هابیلی برات؟) ئه ویش وتی: (نازانم، خۆ من پاسه وانی برا که م نیم؟) جا خوداوه ند فه رمووی: (چیت کردوو؟ گوئی بگره! دهنگی خوینی برا که ت له زهوییه وه هاوارم بۆ ده کات. ئیستاش تۆ نه فره ت لیکراویت له و زهوییه ی که ده می کرده وه بۆ وه رگرتنی خوینی برا که ت له دهستی تۆ. کاتیک ئیش له زهوییه که بکه ی ت، چیت به رو بوومی خۆیت ناداتی. له سه ر زهوی ده ره ده ر و بی ئۆقره ده ییت.)** (په یدابوون ۴: ۹-۱۲)

به و شیوه یه، خدا قابیلی سزادا، فهرموی: (کاتیک ئیش له زهوییه که بکهیت، چتر بهروبوومی خۆیت ناداتی) هر به و شیوه یه، خدا له پیناوی ئیدانه کردن قابیلی سزا نه دا، به لکو رېځگای تۆبه کردنی له گوناھی پی نشان بدات و باوه پ به راستی بینیت و بزگاری بیت. ئه ی قابیل چی کرد؟ تۆبه ی کرد؟ نه خیر، تۆبه ی نه کرد. نووسراوه پیرۆزه کان ده فهرموی: ئیتر قابیل له بهر حزووری خوداوه ند دروچوو و له زهوی (نۆد) له رۆژه لاتی عه دن نیشه جی بوو. (به یدابوون ۴: ۱۶) قابیل بوو ئه وه ی وشه ی خودا پشت گوی خست، پشتی له خودا کرد وله ژیا نی خۆی ده ری کرد. خودا نه بوو قابیل دوور کرده وه له خۆی، به لکو قابیل بوو خۆی له خودا دوور کرده وه.

ئهمپۆش، زۆربه ی نه وه ی ئاده م به قابیل ده چن، به رده وام به شیوازی خۆیان ده که ن و ده رگای دلّی خۆیان به رامبه ر ده نگ ی خودا داده خه ن. به زمان ده لّین (خودا مه زنه!) به لام له ناخی دلّ وه پینان وایه که (خودا زۆر دووره! که س ناتوانی بیناسی!) به لام، وشه ی خودا پیمان نشان ده دات که خودا له که سمان دوور نییه، له بهر ئه وه ی ئه و ئه و که سه یه که ژیا ن و هه ناسه و هه موو شتیکی تر ده به خشی به هه موو که سیک. له تریه ی دلّمان نزیک تره لیمان. خودا زۆر له نزیکه وه ده تناسی و ده یه وی تۆش له نزیکه وه بیناسی! (کرداری نیردراوان ۱۷: ۲۴-۳۱ و رۆما ۱۰: ۱-۱۳ ته ماشای بکه)

باشه ئه ی بۆچی زۆربه ی خه لک هه ز نا که ن خودا له نزیکه وه بناسن؟ وشه ی خودا وه لامی ئه م پرسیا ره ده داته وه. خودا ده فهرموی، (ئهمه ش هوکمه که به: رپوناکییه که هاته جیهان و خه لک له جیاتی رپوناکییه که تاریکیه که یان خۆش ویست، چونکه کرده وه یان خراپ بوو. ^۲ له بهر ئه وه ی هر که سیک خراپه بکات رقی له رپوناکییه که یه و نایه ته لای رپوناکییه که، نه وه ک کرده وه کانی ئاشکرا بیت.) (یوحنا ۳: ۱۹-۲۰)

خه لک خودا نانس ن له بهر ئه وه ی وه ک قابیل پشتیان له وشه ی خودا کردوه. پیغه مبه ری خودا داود نووسیویه تی: وشه کانت چراهه بۆ پییه کانم، رپوناکییه بۆ رپگام. (زه بوره کان ۱۱۹: ۱۰) ئه گه ر پشتت له رووناکی وشه ی خودا بکه ی، ئه وا هر له تاریکی گونا ه ده مینیته وه و هرگیز خودا نانس ی. خودا لات دوور دیار ده بیت. به لام، خودا ده یه وی ئه وه بزانی که ئه و دوور نییه. خودا له پشتته، له ته نیشه ته، و ریک له به رامبه رته. خودا توی خۆش ده وی و دیه وی په یوه ندیه کی نزیکت له گه ل به سستی. به لام نابیت وه ک قابیل بیت، که وا دلّی خۆی ره ق کرد و رېځگای پاستو دروستی خودای ره ت کرده وه. خودا ویستی قابیل تۆبه بکات. تا ئهمپۆش، خودا هه موو که سیک راده سپیری که تۆبه بکه ن و بگه رینه وه لای ئه و و باوه پ به وشه ی به یئن.

مانای تۆبه کردن ده زانی؟ تۆبه کردن مانای ئه وه یه که بیروبوچوونت و کرداره کانت بگۆری. مانای ئه وه یه که دان بنه ییت به رامبه ر خودا و بلییت، (من هه له بووم له بیروبوچوونم سه باره ت به رېځگای بزگاری که داته زاندوه!) تۆبه کردن مانای ئه وه یه که یه ک ده نگ بیت له گه ل خودا که تو هیچ رېځگایه کت نییه بۆ بزگار کردنی خۆت له دادوه ریه پاستو دروسته که ی خودا و پاشان روو له و بکه ی و مل که چی رېځگای بزگار بوونی ئه و بیت.

ئه و که سه ی به راستی تۆبه ده کات وه ک گه شتیاریک وایه که بییه ویّت سواری سه یاره بیت له هه ولیره وه بۆ به غدا. پاش ئه وه ی ئه چی بۆ گه راج و سواری پاس ده بیت، له نیوه ی ری ده بینی سواری پاسی ده وک بووه! ده بیت ئه و که سه چی بکات باشه بۆ ئه وه ی بگاته به غدا؟ ده بیت (تۆبه) بکات - واتا ده بیت دان بنات که به رېځگای هه له دا چوه و به زووترین کات له و پاسه دابه زی و سواری پاسی به غدا بیت. له بهر ئه وه ده بینین که تۆبه کردنی ته واو دوو رېگا له خۆ ده گری: ره تکرده وه ی هه له و وه رگرتنی پاست. تۆبه ی پاسته قینه دوو کردار له خۆ ده گریّت. یه که م، ده بیت واز له نه فس ت وله گونا ه و له و شتانه ی که ده یه رستی به ینی و کرداری خۆت بۆ به ده ست هینانی به ره که تی خودا. پاشان روو له خودا بکه ییت وشه ی بکه ی که پیّت ده لّیت چۆن بزگار ده بیت. ئه وه تۆبه ی پاسته قینه یه.

سه باره ت به قابیل، ئه و هرگیز تۆبه ی نه کرد. به ویستی خۆی به رده وام بوو له سه ر رېځگای خۆی بپوات. ئه و ره تی کرده وه مل که چی

گرنگترین پرسپاره کان بۆ ئەم وانیه:

- بۆچی خودا هابیلی قبول کرد به لام قابیلی قبول نه کرد؟
- نایا دهزانی چی پووی دا له پاش ئه وهی خودا قوربانیه که ی قابیلی پرت کرده وه؟
- بۆچی قابیل توره بوو؟
- ده بی پرفتارم چون بیت به رامبه ر ئه و که سه ی که سه رزه نشتمی کرد؟
- بۆچی خودا به م شیویه پرسپاری له قابیل کرد؟
- گونه چیه؟
- کوتابی ئه وانه چیه که به که یفی خوین ده که ن و پرتی ده که نه وه باوه ر به خودا بینن و به گوئی نه که ن؟
- قابیل چی کرد؟ توبه ی کرد؟ نایا باوه ری به خودا هیئا و خوینی به رخیکی کرده قوربان ی بۆ گونه؟
- پات چیه به مه؟ کی بیرۆکه ی کوشتنی براکه ی له میشکی قابیل چه سپاند؟ قابیل گوئی له کی ده گرد؟
- ئه ی قابیل چی کرد؟ توبه ی کرد؟
- ئه ی بۆچی زۆربه ی خه لک هز نا که ن خودا له نزیکه وه بناسن؟
- مانای توبه کردن ده زانی؟
- ده بی ت ئه و که سه چی بکات باشه بۆ ئه وه ی بگاته به غدا؟

پښتو ژبې د دروستۍ:

وه رزی خویننه وه ی کتابی پیرۆز

(۲۰۱۶)

Old Testament, Sorani (Draft), International Bible Society, 2005, 2009, 2011; Psalms, Biblica, 2013
Kurdish New Testament, International Bible Society, 1998; Biblica, 2011

ئه م خویننه وه له {The Way of Righteousness by Paul Bramson, 1998} به خه ش کراوه ته.

به ره م هینه ر: کۆمه له ی پښتو ژبې د دروستۍ

rrd2011@yahoo.com

www.rrdk.org